ធម្មកថា

របស់ព្រះតេជព្រះគុណបណ្ឌិត ហុក-សាវណ្ណ វត្តខ្មែរកាណាដា អំពីការឆ្កួតនឹងស្រី នាំឲ្យវិនាសអន្តរាយ

Website: www.hoksavann.org

ថ្ងៃទី២៥ កញ្ញា ២០០៤

នៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា មានសំដែងអំពីការឆ្កួតនឹងស្រី ឬល្បែងស្រីនេះជាច្រើនកន្លែង ជាពិសេសនៅក្នុងសូត្រមួយហៅថា បរាភវសូត្រ ដែលពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរតែងសូត្រនៅក្នុងឱកាសបុណ្យកាន់បិណ្ឌនិងភ្ជុំបិណ្ឌ ។ ការឆ្កួតនឹងស្រី បាលីថា ឥត្ថិធុត្តោ ជាល្បែងនាំឲ្យវិនាស បរាភវតោមុខំ ។ ល្បែងស្រីក្នុងទីនេះ សំដៅយកការមានភរិយា ហើយបែរជាទៅរកស្រីដទៃទៀត ពុំសន្តោសក្នុងកាមគុណ គឺការល្មោភក្នុងកាមគុណ រហូតហ៊ានរំលោភកូនប្រពន្ធអ្នកដទៃថែមទៀត ។ ដូចមានក្នុងសិក្ខាបទទីបីនៃសីល៥ គឺកាមេសុមិច្ឆាចារា វេរមនី គឺឲ្យវៀរចាកការប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម គឺវៀរចាកការលួចប្រពន្ធកូនប្តីអ្នកដទៃនេះឯង ។ ទោះទៅប្រព្រឹត្តក្នុងបនស្រីពេស្យា គឺមានទោសដូចគ្នា គឺអាចកើតរោគ អស់ប្រាក់កាស បង្កើតជម្លោះក្នុងគ្រួសារ បើនិយាយសង្គមគ្រួសារខ្មែរកាលពីជំនាន់ដើម ប្តីកម្រមានប្រពន្ធចុងណាស់ គឺច្រើនមានមួយនឹងមួយ ។ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះ មានលក្ខណៈប្លែកពីជំនាន់ដើមខ្លះ គឺមានស្វាមីខ្លះទៅរកស្រីខាងក្រៅ រហូតកើតមានរោគអេដ៍មកចម្លងដល់ប្រពន្ធកូនទៀតផង ។ កាលបើបុរសមានប្រពន្ធចុង នាំឲ្យមានជម្លោះក្នុងគ្រួសារ អំពីប្រពន្ធចុងនិងប្រពន្ធដើម រហូតមានជះទឹកអាស៊ីដដាក់គ្នាជាដើម ។ បើអ្នករដ្ឋការ អាចប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ ដើម្បីរកប្រាក់មកចិញ្ចឹមប្រពន្ធចុង ។ កាលពីដើមជនជាតិខ្មែរមិនដែលស្គាល់ ហើយមិនដែលកើតរោគអេដ៍ឬអាស៊ីដនេះទេ ឥឡូវជម្ងឺនេះបានឆ្លងមកដល់ប្រទេសកម្ពុជា ដោយសារល្បែងស្រីនេះឯង ។ រោគអេដ៍នេះបានឆ្លងមកដល់យុវជនខ្មែរខ្លះ ដោយសារតែមានបនស្រីពាសពេញប្រទេស ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ មានការបញ្ឆោតឬចាប់ក្មេងស្រី យកទៅលក់ក្នុងផ្ទះបននិងលក់ចេញទៅក្រៅ ។ គេសង្កេតឃើញថា អ្នកដែលចាប់ស្ត្រី រំលោភស្ត្រី បញ្ឆោតស្ត្រី ឬទិញស្ត្រីនោះ ភាគច្រើនកើតចេញមកពីអ្នកមានដុល្លារច្រើន ពីអ្នកមានអំណាច និងពួកទេសចរបរទេសផង ។ អំពើអាក្រក់ទាំងអស់នេះ បង្កឲ្យមានសេចក្តីទុក្ខដល់ប្រជាពលរដ្ឋតូចតាច ហើយនាំឲ្យខូចទំនៀមទំលាប់ដ៏ល្អរបស់ខ្មែរ ។

ល្បែងស្រីដែលជាអំពើអបាយមុខដែលព្រះពុទ្ធហាមនេះ កើតឡើងយ៉ាងខ្លាំងនៅប្រទេសកម្ពុជា ដោយសារតែច្បាប់និងការអនុវត្តន៍ច្បាប់នៅប្រទេសកម្ពុជា ពុំបានតឹងរ៉ឹង តុលាការពុករលួយ ហើយអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ចេះតែរួចចាកទោស ដោយសម្រុះសម្រួល ដោយឲ្យប្រាក់បន្តិចបន្តួចដល់អ្នករងគ្រោះ ។ ជួនកាលម្តាយឪពុកក្រីក្រ ដែលកូនស្រីរបស់ខ្លួនត្រូវគេរំលោភ មិនហ៊ានទៅប្តឹងតុលាការ ព្រោះខ្លាចអ្នករំលោភនោះព្យាបាទនៅថ្ងៃក្រោយ ឬមិនហ៊ានទៅប្រាប់អាជ្ញាធរ ព្រោះមានការអៀនខ្មាស់ ដែលជាហេតុនាំឲ្យជនឧក្រិដ្ឋ ចេះតែហ៊ានប្រព្រឹត្តអំពើនេះជាបន្តទៅទៀត ។ អំពើរំលោភស្ត្រីមួយទៀត កើតឡើងដោយសារទស្សនាវដ្តីនិងវីដេអូអាសអាភាសចូលមកប្រទេសកម្ពុជា ដោយគ្មានការត្រួតពិនិត្យពីរដ្ឋឲ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ ។ ជីវភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ខ្វះការអប់រំខាងសីលធម៌ និងភាពទន់ខ្សោយនៃចំណេះដឹង ព្រមទាំងកង្វះពត៌មាន នាំឲ្យកុមារីខ្មែរឆាប់ចាញ់បោកជនទុច្ចរិតណាស់ ។ កុមារីខ្មែរត្រូវទទួលរងគ្រោះ មានលក្ខណៈច្រើនសណ្ឋាន ។

ល្បិចបញ្ឆោតរបស់ចិនតៃវ៉ាន់

ចិនតៃវ៉ាន់ដែលគេដឹងថា ច្រើនជាអ្នកមានហើយល្មោភខាងកាមគុណ បានប្រើល្បិចបោកបញ្ឆោតកុមារីក្មេងៗនៅប្រទេសក្រីក្រដូចជាកម្ពុជាជាដើម ដែលជាប្រទេសក្រីក្រផង ហើយច្បាប់ទម្លាប់ធូររលុងផង បានបោកបញ្ឆោតមាតាបិតានៃកុមារីខ្មែរ ក្រោមរូបភាពសុំកូនស្រីរៀបការយកធ្វើជាប្រពន្ធ ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីរៀបការបញ្ឆោតរួចមក គេនាំទៅប្រទេសគេប្រព្រឹត្តកាមគុណអស់ចិត្តហើយ គេលក់ឲ្យផ្ទះស្រីបន មានកុមារីខ្មែរខ្លះ គេលក់ឲ្យទៅធ្វើខ្ញុំបំរើគេដោយដាច់ថ្លៃ ត្រូវគេបង្ខំឲ្យធ្វើការ មានរហូតដល់ទៅវាយដំទៀតផង ។ មានកុមារីខ្មែរតិចណាស់ ដែលគេយកទៅធ្វើជាប្រពន្ធនោះ ពុំប្រាកដថាយករហូតឬយកតែមួយដំណើរទេ ។ មិនត្រឹមតែចិនតៃវ៉ាន់ទេ មានជនជាតិដទៃទៀត ដូចជាជនជាតិជប៉ុនជាដើមក៏ប្រព្រឹត្តដូចគ្នានេះដែរ តែមានចំនួនតិចជាងចិនតៃវ៉ាន់ ។

មានក្រុមហ៊ុនមួយបានអនុញ្ញាតច្បាប់ពីរដ្ឋាភិបាលខ្មែរ បានរកការឲ្យកុមារីខ្មែរធ្វើនៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដែលជាប្រទេសភាគច្រើនកាន់សាសនាឥស្លាម ។ តាមដំណឹងស្ត្រីខ្មែរដែលរត់ពីប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដែលត្រូវគេធ្វើបាបបានឲ្យការណ៍ថា រូបនាងបានត្រូវគេឲ្យទៅធ្វើការបំរើគេក្នុងគ្រួសារមួយ បានត្រូវគេបង្ខំឲ្យធ្វើការទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ស្ទើរគ្មានពេលសំរាក ហើយមានពេលខ្លះ បុរសជាមេគ្រួសារបង្ខំរូបនាង ឲ្យបំរើគេក្នុងផ្លូវភេទផង ។ នាងបានធ្វើអនុសាសន៍ថា សូមបងប្អូនស្ត្រីខ្មែរកំចាញ់បោកឲ្យក្រុមហ៊ុននោះនាំយកទៅធ្វើការនៅម៉ាឡេស៊ីឲ្យសោះ ព្រោះរូបនាងមានពិសោធន៍ ហើយមានការពិបាកណាស់ គឺរូបនាងដូចគេយកទៅលក់ដោយដាច់ថ្លៃ គឺគ្មានការគោរពលក្ខខណ្ឌការងារដូចក្រុមហ៊ុននៅភ្នំពេញបានសន្យាឡើយ ។ ពេលគេធ្វើបាប ស្ថានទូតខ្មែរប្រចាំនៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី គ្មានបានធ្វើអន្តរាគមន៍ជួយរំដោះទុក្ខទេ ព្រោះមានពេលខ្លះនាងត្រូវម្ចាស់ផ្ទះវាយធ្វើបាបផង ។

ដោយភាពក្រីក្រ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរបានបង្ខំចិត្តទៅរកស៊ីនៅប្រទេសថៃ ត្រូវថៃធ្វើបាប ពេលធ្វើការមានថៅកែខ្លះមិនឲ្យប្រាក់ឈ្នួល ឬឲ្យហើយត្រូវជិះតយកវិញ ដោយចោទថាមកប្រទេសគេខុសច្បាប់ ។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរខ្លះបានប្រាក់ខ្លះធ្វើដំណើរត្រឡប់មកមាតុប្រទេសវិញ ត្រូវឆ្មាំខ្មែរយាមព្រំដែនជិះតយកអស់ទៀត ។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរខ្លះ បានត្រូវតម្រួតថៃបាញ់ត្រូវរបួស ខ្លះបានត្រូវស្លាប់តាមផ្លូវ ។ កុមារីនិងនារីខ្មែរខ្លះត្រូវថៃរំលោភផ្លូវភេទថែមទៀត ។

កុមារីខ្មែរខ្លះបានត្រូវមេខ្យល់ល្បួងលួងលោមថារកការឲ្យធ្វើ តែផ្ទុយទៅវិញ បាននាំមកលក់ឲ្យស្រីបននៅក្នុងប្រទេស មានខ្លះលក់ទៅប្រទេសក្រៅ ដូចជាលក់ទៅប្រទេសថៃ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ប្រទេសចិនជាដើម ។ កូនស្រីខ្មែរខ្លះ បានត្រូវបងប្អូនរបស់ខ្លួន ដូចជាបងប្អូនជីដូនមួយ ឬម្តាយមីងបញ្ឆោតយកទៅលក់ដែរ ។ ពិសេសទៅទៀត កូនស្រីខ្មែរខ្លះបានត្រូវអ្នកធំអ្នកមានអំណាចឲ្យប្រាក់ម្តាយឪពុកជារបៀបទិញដូរ ហើយយកមកប្រព្រឹត្តកាមគុណ ដោយគ្មានការអៀនខ្មាស់ ជាអំពើអមនុស្សធម៌ ។ ក្រៅពីនោះ មានអ្នកទេសចរបរទេសខិលខូច ដើររកកុមារីក្មេងៗដើម្បីរួមភេទដោយមានឈ្មួញទុច្ចរិតជួយដើររកឲ្យ និងដោយការបើកដៃ

ពីអ្នករដ្ឋការពុករលួយផង ។

អំពើអបាយមុខល្បែងស្រីនៅប្រទេសកម្ពុជានេះមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ប្រទេសធ្ងន់ណាស់ បើពុំកំចាត់ឲ្យទាន់ពេលវេលាទេ ។ នៅប្រទេសដែលជឿនលឿនខាងអារ្យធម៌ គេមិនដែលឲ្យកើតមានស្រីបនពាសពេញប្រទេសដូចកម្ពុជាទេ សូម្បីក្នុងសណ្ឋាគារ គេពុំអនុញ្ញាតឲ្យយកស្រីលួចលាក់បែបណាមួយ ប្រព្រឹត្តកាមគុណក្នុងសណ្ឋាគារឡើយ ។ បើមានហេតុនេះកើតឡើង អ្នកធ្វើការក្នុងសណ្ឋាគារធ្វើសហការជាមួយអាជ្ញាធរទូរស័ព្ទទៅប៉ូលិសឲ្យមកឆែកភ្លាម ។

មាតាបិតាឬអាណាព្យាបាលនៃបុត្រីខ្មែរទាំងឡាយ ត្រូវពិចារណាឲ្យហ្មត់ចត់ កុំផ្សងព្រេងឲ្យបុត្រីរបស់ខ្លួនរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយបុរសចិនតៃវ៉ាន់ ឬជនជាតិបរទេសដទៃទៀត ដែលពុំបានដឹងល្បិចកិច្ចកលរបស់គេ ពាក្យខ្មែរពោលថា ធ្វើស្រែឲ្យមើលស្មៅ ទុកដាក់កូនចៅ ឲ្យមើលផៅសន្តាន ។ កុំទុកចិត្តបរទេស កុំទុកចិត្តអភិនេស្រ្កមណ៍ កុំទុកចិត្តអភិប្រាយ ។ ភស្តុតាងជាច្រើនបានឲ្យដឹងថា បុត្រីខ្មែរជាច្រើន បន្ទាប់ពីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ហើយ គេយកទៅលក់បន្តទៅទៀត ឲ្យធ្វើជាស្រីពេស្យា។ ការសំរេចចិត្តខុស ទុកដូចជាសម្លាប់កូនរបស់ខ្លួន ។ មួយទៀតអាជ្ញាធរខ្មែរ ក៏ត្រូវឈប់ចេញច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ឲ្យជនបរទេសទៀត ។

អាជ្ញាធរខ្មែរត្រូវបញ្ឈប់ក្រុមហ៊ុនមួយនៅភ្នំពេញ ដែលបង្កើតមុខរបរទាក់ទាញស្ត្រីខ្មែរ ឲ្យទៅបំរើក្នុងផ្ទះនៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដែលត្រូវម្ចាស។ផ្ទះធ្វើបាបដូចជាទាសករដាច់ថ្លៃ ហើយស្ថានទូតខ្មែរប្រចាំប្រទេសម៉ាឡេស៊ី មិនត្រូវព្រងើយកន្តើយទេ ត្រូវតែជួយដោះស្រាយឲ្យកូនស្រីទាំងនោះ រួចជាអ្នកជា ហើយវិលត្រឡប់មកស្រុកកំណើតវិញ ព្រោះការទៅបំរើគេដាច់ថ្លៃដូច្នេះ នាំឲ្យខូចកិត្តិយសប្រទេសកម្ពុជា ដែលធ្លាប់មានអារ្យធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់សម័យបូរាណ ។

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ដោយភាពក្រីក្រ បានទៅស៊ីឈ្នួលគេនៅថៃ ត្រូវថៃធ្វើបាបប្រមាថមើលងាយ ចាប់រំលោភនារីខ្មែរ មានរហូតដល់បាញ់សម្លាប់ ។ ត្រង់នេះ អាជ្ញាធរខ្មែរត្រូវតែប្រញាប់ប្រញាល់ដោះស្រាយជាមួយអាជ្ញាធរថៃ ដែលជាប្រទេសកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា តែប្រព្រឹត្តអំពើអមនុស្សធម៌មកលើប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរស្លូតត្រង់បែបនេះ ។

ត្រូវអនុវត្តច្បាប់ឲ្យតឹងរ៉ឹងចំពោះមេបន ដែលទាក់ទាញស្ត្រីខ្មែរឲ្យបំរើផ្លូវភេទនៅក្នុងផ្ទះបនក្នុងប្រទេសនិងលក់ទៅបរទេស ។ ការលក់ជួញដូរមនុស្សនេះ មិនថាតែច្បាប់ផ្លូវអាណាចក្រដែលហាមឃាត់ ព្រះពុទ្ធសាសនាបានហាមឃាត់ជាដាច់ខាត បាលីថា សត្តវណិជ្ជា ប្រែថាកុំជួញដូរមនុស្ស គឺកុំចាប់មនុស្សលក់ ព្រោះមនុស្សមានជាតិដូចគ្នា កុំបន្ថោកបន្ទាបតម្លៃរបស់មនុស្ស ។ អ្នកសង្កេតការណ៍មានការសង្ស័យថា ការជួញដូរស្ត្រីខ្មែរមានបង្អែកយ៉ាងមាំ ពីអ្នកកាន់អំណាច បានជាការជួញដូរនេះប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងងាយបែបនេះ ។ បើការសង្ស័យនេះជាការពិត ត្រូវអាជ្ញាធរថ្នាក់លើត្រូវតាមដានចាប់អ្នកកាន់អំណាចនោះមកកាត់ទោស ។

វិធានការក្រៅពីនេះ ត្រូវទប់ស្កាត់វប្បធម៌អាសអាភាស ដូចជាវីដេអូព្រឹត្តិប័ត្រកុំឲ្យចូលមកប្រទេសកម្ពុជា ។ អ្នកនិពន្ធខ្មែរគ្រប់ប្រភេទ គឺនិពន្ធជារឿងកុនក្តី ជាបទចម្រៀងក្តី ត្រូវនិពន្ធណែនាំទៅរកសីលធម៌ ការគោរពសិទ្ធិគ្នា ការស្រឡាញ់ទឹកដីមាតុប្រទេសរបស់ខ្លួន ជៀសវាងរឿងអាសអាភាសនិងអំពើហិង្សា ។ ជាពិសេស រដ្ឋាភិបាលខ្មែរត្រូវតែបិទផ្ទះបនស្រីពេស្យាទាំងអស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល ព្រោះការមានផ្ទះបននាំឲ្យកើតការវិវាទគ្នា ជាប្រភពមួយផ្នែកនៃអំពើពុករលួយ និងនាំឲ្យយុវជនខ្មែរដែលជាអនាគតរបស់ប្រទេស ទៅប្រព្រឹត្តនាំឲ្យខូចសុខភាព ។៚